

Dubravko, hčerjo českega vladavca Boleslava Prvega. Leta 965 je bil prestopil h krščanski veri, in jo tudi vpeljal v Poljsko, zatiraje neverstvo ali paganstvo, katero je dosihmal tam bivalo, kakor sploh v prvih časih med vsimi Slovani verovajočimi v razne bogove in boginje. Njih bogovi so se na pr. imenovali: Perun, Svantevit, Radegast, Bielbog, Črnibog; boginje pa Leda, Diva, Marcana itd.; zraven teh je bilo pa tudi več tako imenovanih Ruzalk in Vil, ki so veljale Slovanom kot neke veše ali čarovnice. Duhovniki njih so ohranjali znanstvo in skrivnosti naroda, in pa njegovega bogočastja. Navada jim je bila sežgati mrličje, tedaj ne pokopati, kakor dandanašnji. — Miecislav je bil ustanovil prvo škofijo v Poljski, to je, v Poznanju, v njeni zapadni pokrajini.

Pod Boleslavom Prvim, njegovim sinom kot nastopnikom, je bila Poljska razširila svoje meje, se s tem zelo pomnožila, in je tako postala močno kraljestvo. Njegov prvi nastopnik je bil ravno tisti Boleslav, ki je umrl in bil pokopan leta 1079 v Osojah (Zilah) na Koroškem. Povest o njem je le-ta: Zavoljo njegovega neporednega življenja ga je bil papež Gregor VII. po krakovskem škofu Stanislavu ločil ali pahnil iz katoliške cerkve, in ga s tem kaznoval po cerkvenih postavah. Razkačen kralj je potem škofu naznanil, da v prihodnjic se ne bo več služila nobena sveta maša po celem Krakovu. Pobožni cerkveni vladavec je pa vendar po svoji dolžnosti opravljal skrivši službo Božjo v cerkvi, nemaraje za kraljevo prepoved. Kralj ga je bil zato, ravno ko je nekega dne v cerkvi sveto mašo bral, nenadoma pri darilniku (oltarju) napadel in z lastno roko umoril. Zavoljo njegovega sploh pregrešnega obnašanja in še več pa zavoljo omenjenega strašnega djanja so se večkrat osnovale zarote in puntarije zoper njega, tako, da je bil prisiljen, pobegniti iz svojega kraljestva. Sklenil je potovati kot romar v Rim h papežu, da ga prosi odpuščenja, to je, oprostjenja od prekletstva ali gori omenjene cerkvene kazni. Potovajočemu pa tudi po Koroškem mu se je bila zelo prikupila tiha osojanska stran; zato je za trdno sklenil služiti kot hlapec v ondašnjem samostanu (kloštru), radovoljno opravljati najtežje in najprostejše dela, in živeti kot pokornik za svoje zlobno djanje -- vedno neznan in ném. Le na svoji smrtni postelji se je bil dal spoznati duhovnikom samostanskim, razodevši jim svoj stan in svoje ime in izročivši jim svoj kraljev pečatni prstan v dokaz resnice, da je pravi poljski kralj Boleslav Drugi. V spominek tega nemega pokorivca, ktere ga grob je zdaj na novič popravljen v osijanski cerkvi, je monastir (samostan) veliko let hranil več gluhonemov na svoje stroške. Zraven groba se berejo dandanašnji besede:

„Sarmatis peregrinantibus salus!“ (to je, Poljakom potovajočim pozdrav!). (Dal. prih.)

Dopisi.

V Budejevcih na Českem 13. aprila. C-I. — Dovolite drage „Novice“, da Vam kot zvest vaš rojak par vrstic od tukaj pišem, kamor me je osoda na veliko noč iz Beča prestavila. Dobro mi je delo pridšemu v tukajšno krasno mesto, ko čujem od vseh krajev, da tukajšni mestjani se čedalje bolj zavedajo svojih narodnih pravic in da se možato potegujejo za ravnopravnost milo. — Včeraj je bila v tukajšnjem gledišču „beseda“, v kateri so se spevi in deklamacije z godbo vrstili. Gledišče je lepo okinčano bilo in tako polno, da je primanjkovalo prostora. Med pesmi se je tudi Jenkotov slovenski zbor „Junaska“ pel, ki je bil tako radosten sprejet, da ploskanja, slava- in živiliklicov ni bilo ne

konca ne kraja. — Če se mi nabere gradiva mičnega, Vam ga zopet pošljem. *)

Iz Gradca 14. apr. -r- Slavni godec Laub je, kakor na Dunaji, tako tudi tukaj nepopisljivo pohvalo prejel v svojem prvem koncertu. Godel je, kakor sami angeljci gosti morejo. Laub je po rodu Čeh, komorni umetnik kralja pruskega, z dušo in telesom Slovan. Ker pride v kakih 10 ali 14 dneh v Ljubljano in misli najpred gosti v čitavnici, boste se prepričali, da nisem preveč rekel. — Čudimo se, da na naši zdravniški šoli, ki bode prihodnje leto oddelek vseučilišča, se porodostvje za babice ne uči tudi po slovenski, kakor se uči v Ljubljani, menda tudi v Trstu in se je saj nek-daj učilo tudi v Celovcu. Kaj se ne gleda tudi na babice slovenske štajarske zemlje? Ali jih ni nič iz spodnjega Štajarskega? Ali je ta umetnost vsa le v rokah Nemkinj? Kako to? Nismo si dosti pametni.

Iz Maribora 19. aprila. Tiska se ravno nemški življenjepis rajnega kneza in škofa Slomškega, ki bo obsegal okoli 14 pól v veliki osmerki, in bo okinčan s podobo nepozabljivega gospoda. Zložil ga je našim bravcem že dobro znani špiritual mariborškega duhovnega semenišča gosp. Fr. Kosar. Ker pa to delo želi izdati po poti naročbe, je razposlal ravnokar povabila slovenskim škofijam in čitavnicam, da bi se podpisalo obilo naročnikov. Naročnina znaša 1 gold.; v knjigarnicah se bo dražje prodajalo. V „Drobtinicah“ bo prišel sicer tudi slovenski življenjepis, pa ne bo mogel biti tako obširen in popoln kakor ta nemški, ki pride v samostojni knjigi na svetlo in je tudi zato potreben, da svet vidi, kolike cene in kako brez vsega madeža je bil toliko krivično obrekovani prvak slovenski.

Iz Savinske doline 12. aprila. † Konec mesca marca smo za okraj celjski dobili novega c. kr. predstojnika gospoda Janeza Lichteneger-ja, bivšega mestnega župana v Zagrebu, moža krvi in duha našega, vladi in ljudstvu po volji. Da je ta gospod skozi in skozi poštenjak, jasnega sprevida in pravičnega srca, smo že poprej znali; veselili smo se toraj že v naprej njegovega dohoda. Ker je gosp. okrajni predstojnik z začetkom aprila službo prevzel, so se po napeljavi g. okrožnega komisarja Josek-a, za blagor našega ljudstva unetega domoljubnega gospoda, 7. dan t. m. sošli županje in srenjski odborniki vseh županij tega okraja, da se novemu svojemu poglavarju predstavijo. Gospod predstojnik jih je prav prijazno sprejel in v domačih srčnih besedah pozdravil, — pozdravil jih je namreč z milimi glasi svojega in njih maternega jezika — v lepi, čisti in olikani slovenščini; v gladkem in jedernem govoru je iz srca pa gotovo tudi vsem v srca govoril. Vidili smo, kako so naši ljudje zaupljivo in ginjeni poslušali besede njegove; vidilo se je, kako globoko so jim segale resnice, ktere jim je predstojnik lepo po domače razlagal budivši jih k dobremu, poštenemu gospodarenju s premoženjem občinskim, k varčnosti in pospeševanju vsega za občni blagor koristnega. Vidilo se je tu očitno, da niso bile besede samo govorjene, temuč da so tudi na plodno zemljo padle. Reči smemo, da si je gosp. predstojnik v pol uri, ko se je tako prijateljsko z zastopniki občinskimi pogovarjal, tisto zaupanje pridobil in utrdil, katero je vsacemu uradniku, temveč pa še političnemu glavarju in vodniku celega okraja neobhodno potreba, ako hoče dopolniti svojo nalogo. Z ozirom na ta sprejem in spoznavši pravične načela, ktere častitega gospoda navdajajo, ne dvomimo, da bo narodu svojemu na vsako stran pravičen, da bo tedaj tudi vloge občinam v domačem jeziku tudi v taistem reševal; saj vé, da naloga in poslanstvo uradnika je vse

*) Drago!

drugačno, kakor še zmiraj nekteri mislijo, in da ne zati-
ranje narodnosti in njenih lastnin, ne preganjanje in
krivičenje njenih prijatlov zbuja in utrjuje zaupanje do
vlade in njenih organov, ampak le pravo spoznanje po-
treb ljudstva in resnična volja jim pomagati.

Od Kolpe 11. aprila. L. — Nova volitev poslanca
v deželni zbor za kočevski, ribniški in laški okraj je
razpisana, in volivci so povabila že davnej prejeli. Volitev
bo 30. dan t. m. Sèm ter tje se čuje pogostoma pomen-
kovanje o tem; in viditi je, da ljudstvo v resnici želi
si dobrega zastopnika v zbor poslati, kateri bi mu pra-
vice njegove branil. Pa kakor je pri vsaki volitvi, bo
gotovo tudi tukaj več strank. To mislimo spoznati iz
slededečega: Prišel je nedavnej nek gospod iz Kočevja v
opravih v neko selo na Kolpi. Po dovršenem opravku
se je podal v neko gostivnico, da bi si, kakor pravijo,
dušo privezal; oštir je malo popred povabilo k volitvi
dobil, toraj se prične precej z gospodom o tem razgo-
varjati, in pravi, da misli, da bi bilo dobro, ako bi g.
Svetca volili, ker čuje od njega, da je mož kmeti-
ških starišev, kateri naš narod ljubi in ga vsak rad ima,
kdor koli je imel ž njim opraviti. Gospod nekoliko po-
molči, potem pa pravi: Veste kaj, to vam vaš fajmošter
pravijo in ga hvalijo, zato ker je Slovenec in ker so
vaši gospodje vsi tudi Slovenci. Jaz vam pa rečem, da
le nobenega uradnika ne volite, saj je v deželnem zboru
že dohtarjev dosti. Kadar boste volili, le tistega volite,
ki bo imel največ glasov. — Radi bi vedili, zakaj ta
gospod brani uradnike voliti? Jaz mislim, da njegov
namen vendar ni, ljudém zaupljivost, ki je še tako pre-
malo do gosposk imajo, odvzeti. Kam pa je gospod s
tem meril, da je svetoval tistega, ki bo „največ glasov“
imel, to pa celó presega našo pamet. Kdor največ glasov
ima, to se vé še le na koncu volitve. Iz tega se dá
posneti, da se našim slovenskim volivcem kake zanjke
nastavljajo, v ktere naj bi se zapleli. Toraj, dragi vo-
livci, ne dajte se premotiti, ako vas kdo še tako sili
moža voliti, ki ga ne poznate sami ali po zanesljivih
priporočilih, da je domoljub. Če bi še toliko rogo-
ležev pred vratmi stalo, ne poslušajte jih, ampak volite
po svoji zdravi pameti in vesti. Pazite dobro, da ne
razcepate svojih glasov, ker po enaki poti, saj veste
iz pravlice, je zvitá lesica zgrabila kos mesa, ko sta se
zgrabila psa. Za g. Svetca so vam porok „Novice“ in
„Naprej“, pa tudi vsi tisti naši ljudje iz kočevskega
kantona, ki ga poznajo in so pošteni v svojih besedah.

Iz Tomina. Tominska čitavnica bo 5. maja zopet
napravila besedo, pri kateri se bodo petje in deklamo-
vanje vrstilo. Imeli bomo tudi govor „o narodnem petji.“
K tej veselici se vsi člani tominske čitavnice in vsi pri-
jatli našega društva prijazno vabijo.

Citavnični odbor. *)

Iz Postojne 16. apr. **) (*Rovarija. Nova armada.*
Pod zemljo. Drago meso.) Naj se oglasi spet enkrat eden
Vaših dopisnikov iz Postojne. Pa naj ne plaši vas,
dragi bravci, strašni napis, in ne mislite, da se more-
biti že bliža Sardinec. Pri nas imamo rovanje ali „wüh-
lerje“ in armado vse druge baže — velike hvale vredne.
„Oho!“ — bi rekli v deželnem zboru, kako pa to?
Samo tako-le: Naš vrli in na vse strani marljivi učitelj
g. Dermel je en kos Žobiča (gore postojnske) dobil,
da sme po nji rovati kakor mu je drago. Postojnska
šolska mladina mu je armada. Kadar jo skliče, se
zbere pred šolo; njeno orožje so matike, lopate itd.;
potem jo postavi v vrste kakor vojake in na komando
njegovo maršira proti Žobiču. Ker nima muzike, si
sama poje za popotnico „Naprej zastava slave“ ali kako

drugo narodno pesem. Za temi pa gré vprega, ne s
kanoni, ampak z vožičem, na katerem peljejo sodec z
vodo. Ko pridejo na goro, ne kopljejo rovi in ne de-
lajo nasipov (šanc), ampak ravnajo tla, jame kopljejo,
sadijo divjake, da jih cepijo itd. Vse delajo prepevaje.
Ko so pridni fantiči dovršili delo, zbere njih poveljnik
spet armadico, da maršira prepevaje domú in si poto-
laži puntarski želodec s kosom kruha itd. Tako se uči
mladina igraje sadjoreje in družega koristnega, skače
in dela in si život utrjuje, čistega zraka navdaja in od
pohajkovanja odvračuje. To je pač hvale in posnemo-
vanja vredno. Hvala tedaj g. Dermelu! Ako bi eno
željo smeli izreči, bi rekli, naj bi se pridna mladina
medpotoma kolikor je mogoče tudi nekoliko učila rast-
linstva (botanike), se vé, prav po domače. — Ker se
pri nas z gore lahko pride pod zemljo — v jamo,
kakor vam je znano, naj še o tej eno zinem. Priporo-
čale so se letos nektere prav dobre, pametne in res
potrebne poprave v jami naši, namreč, da bi se pot
pri vhodu v „kapelo“ širja naredila, tako tudi pri pri-
doru v Franc-Jožefovo špiljo, kjer se v deževnem vre-
menu za čevelj visoko vode nabere, da človek ne more
skozi. Veselili smo se že teh poprav; al žalibog! vse
bo spet po starem ostalo! — Konečno še eno zasta-
vico: Imenuj mi, dragi bravec, kraj na Kranjskem,
kjer je govejo meso dražje kakor pri nas v Postojni?
Ta mesec plačujemo funt z obilno priklado po 24
soldov. Kurzi padajo, pri nas pa meso poskakuje. Ali
še kje tako? Mošus.

Iz Smartna poleg Kranja 18. aprila. Naš faj-
mošter, častiti g. Leben, so včeraj nagle smrti umrli.

Iz Ljubljane. Gosp. profesor Jan. Poklukar, ki je
bil izvrševavec oporoke rajncega prof. Metelkota, je te dni
mestni kasi izročil v obligacijah 46000 gld., kateri so po
volji g. Metelkota namenjeni v podporo revnih sirot ali
zapuščeni otrok ljubljanskih. Za gospodarstvo
s tem kapitalom in za obračanje obresti njegovih je po
oporoki (testamentu) postavljeno mestno predstojništvo v
soglasji s ljubljanskim škofom. Sicer pa dostavljamo
pomina vredne besede poslednje „Danice“, ki pravi:
„Neka prav škodljiva vraža je: le nakladati,
pa spet nakladati denar, in za prihodnje ro-
dove skrbeti, sedanje pa v blatu pustiti. „Ta
vraža se v veliko okolišinah razodeva. Prihodnji reveži
naj bodo prihodnjim dobrotnikom priporočeni, za se-
danje pa naj se sedaj skrbi s tem, kar nam Bog daje.
Sej tudi molimo: „Daj nam danes naš vsakdanji
kruh.“ — Zdaj pa še eno. Spodobilo bi se bilo, da
mestni odbor, ki je v ravno tej seji, v kateri je bil Me-
telkov dar napovedan, se tako sila hvaležnega kazal, bi
bil tudi sprejel predlog g. Šventnerjev: naj se gospodu
prof. Poklukarju v priznanje njegovega velikega truda,
s katerim je izvršil oporoko Metelkovo in sirotišču rešil
za 11.000 gld. obligacij, ki so bile že v zavrženem pa-
pirju, podeli čast mestjanstva. Al odbil se je pred-
log med drugim tudi s tem, da profesor je dobil že v
oporoki izrečeni sporoček (legat) za svoj trud. Rado-
vedni, kolikošna nek je bila ta „mastna plača“ za več-
mesečno delo, smo zvedili za gotovo, da je znesla: pe-
tinko srečke od leta 1839 (nominalna cena 50 gold.)
in pa na 15 gold. cenjeno uro, tedaj skupaj 65 gold.,
— tedaj ravno toliko, kolikor si v 6½ dnevih prisluži
— državni poslanec!

— Za lepe slovenski šolski mladini poslano slo-
vanske knjige zakličejo gosp. prof. Macunu na prošnjo
in v imenu ljubljanskih gimnazijskih učencev „Novice“:
Hvala in slava!

— V nedeljo zvečer je čitavnica naša z veselim
plesom, gospém in gospodičinam na čast napravljenim,
sklenila letošnjo zimsko „saison.“

*) Dopis z ogovorom drugi pot.

Vred.

**) Dopis smo razdelili na dvoje; glejte prvo stran „Novice“
Menda ne bote hudi?

Vred.

— Preiskava zoper vrednika in pa zoper založnika „Novic“ zavoljo dopisa „Iz savinske doline“ v lanskem 48. listu, za čas deželnega zbora odložena, je bila preteklo saboto končana.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Še zmiraj ni gotovo, kdaj se začne državni zbor na Dunaji; nekteri pravijo, da na koncu maja, drugi, da še le mesca junija, ker vlada ima še mnogo notrajnih reči v red djati, med katerimi je zdaj ta ena prvih, da se skliče erdeljski deželni zbor, kateri ima tudi svoje poslance v državni zbor poslati; ali bo storil to in se ločil od pravil ogerskih, se še nič prav ne vé. Ker pa osoda erdeljskega zbora, kakor „Gen. Corr.“ pravi, leži večidel v rokah Rumunov, je sklicana narodna skupščina rumunskega naroda, ki se je začela v nedeljo in bo trpela 4 dni. Važno za prihodnost deželnega zbora erdeljskega, pa po takem tudi državnega zbora dunajskega, je to, kaj bo omenjena skupščina sklenila; Ogri delajo za to, da bi se Rumunci odtegnili državnemu zboru dunajskemu. To, pa tudi zadeve deželnega zbora beneškega in pa ondašnje volitve poslancov za državni zbor, potem ogerskega in hrvaškega zbora, kakor tudi unanje, zlasti poljske, homatije dajo vladi dosti misliti in zadržujejo sklic državnega zbora na Dunaj, kateri bi bil že prve dni maja imel biti, saj zavoljo tega so bili deželni zbori po deželah tako hitro končani. — Presvitli cesar so unidan sprejeli ženo vrednika dr. Tkalca, ki v ječi nevarno boleha; poslušali so milostno popis žalostne žene, ki je prosila pomilostenje za svojega moža, pa ji rekli, da Tkalcova prošnja ni prišla še do njih, al ukazali bojo, da se to brž zgodi. — Za gotovo se pripoveduje, da šolske in cerkvene zadeve ostanejo kot poseben in samostojen odsék pod vodstvom državnega ministerstva; tedaj nič ni s „šolskim svetovavstvom“, o katerem se je že toliko govorilo in celó reklo, da je prof. dr. Miklosić že izvoljen predsednik tega svetovavstva. — Da bi kupovanje soli ljudem lože stalo in da bi jim ne bilo treba, je kupovati od malih trgovcov, ki za se dobička iščejo, bo ministerstvo denarstva naredilo to reč tako, da občine (soseske) bojo mogle naravnost iz solnic dobivati soli kolikor je naročijo, in da se jim bo prvo naročilo na upanje dalo. — „Agramerica“ preklicuje novico, da prevzvišeni škof Strossmajer gré z deputacijo na Dunaj. — Pod nadpisom „plemstvu hrvaškemu“ je te dni „Agramerica“ prinesla članek, kateri hrvaške plemenitnike (magnate) vabi, naj se v zbornici gosposki državnega zbora vsedejo na stole zraven mož, ki so nasledniki najplemenitnejših slovanskih rodovin knežje krvi. — Česki zbor je enoglasno sklenil, da neprecenljivo Šafaříkovo knjigarnico kupi dežela česka. Pravo! — Narodnost česka se čisla (rešpektira) tudi v severni Ameriki. „Narod. Listy“ pripovedujejo, da letopis deželnega zbora v Wiskonsinu razun angleškega, škandinavskega, holandskega in nemškega jezika se bo letos prvokrat tudi v českem jeziku (v 500 iztisih) natisnil; podpiral se je ta sklep s tem, da česki narod je omikan narod, ki ima svoj časnik „Slavija“ itd. — Štatistika nezakonskih otrok v našem cesarstvu nam kaže poslednje leto te-le razmere: V vojaški granici se šteje en nezakonsk otrok na 75 zakonskih, na Goriškem in Isterskem na 38, na Beneškem na 34, v Dalmaciji na 26, v Tirolih na 20, v Bukovini na 13, v Galicii in na Kranjskem na 11, na Marskem na 7, v Šlezii na 6, na Českem na 5, v zgornji Avstrii na 4, na Salcburškem na 3, v Trstu in okolici njegovi na 3,

na Koroškem na 1 in pol (tù je tedaj skor vsak drug otrok nezakonsk). — Poslednji čas so spet nekoliko politično sumljivih ljudi v Lvovu in Krakovem v Galicii zaprli. Punt poljski se čedalje bolj razširja, in skrivni puntarski odbor v Varšavi se čedalje predrzniši véde kot narodna vlada, katero puntarji tudi zvesto ubogajo; on prepoveduje, da ljudstvo ne sme ruski vladi davka plačevati in mu naklada davek za potrebe poljske vojske; tudi je oklical, da poljski narod ne mara za pomilostenje ruskega cara, ter v svojem razglasu pravi, da „so Poljaki za to zaorožje zgrabili, da z orožjem doženejo pravdo.“ V veliko pravo vojsko se pa ustajniki dosihmal z rusko armado še niso spustili, ampak raztreseni po celi deželi zdaj tù zdaj tam v manjših krdelih cukajo rusko armado. Vse novice iz Varšave in Poljskega enoglasno trdijo, da batalijon za batalijonom rusovske armade gré v južne, Avstrii sosedne kraje Poljskega. O veliki noči je mestna županija v Petrogradu poklonila ruskemu caru pismo, v katerem mu, kakor plemstvo, razodeva svojo udanost in ljubezin, pa svoje želje za celoto mogočnega ruskega carstva. Vsi časnikarji uganjujejo zdaj: kaj bo ruska vlada odgovorila pismom francozke, angleške in avstrijske vlade, pa so že zavohali tudi, da avstrijska vlada se bo odcepila od francozke in angleške; se vé, da modrost nekterih časnikarjev je tolika, da vidi komarje zévati. Kar pa kaže, da homatije utegnejo še huje biti, je to, da tudi švedska vlada je v razporu z rusko. — Iz Laškega smo zvedili zadnji čas dve novici, ki zadevate kralja Viktora Emanuela; ali ste le same pravlici ali resnica, se ne vé. Ena pravi, da je kralj ves pobit zato, ker je papežu toliko britkosti prizadjal, in da pisma hčere njegove, ki je žena princa Napoleona, so ga tako omečile; druga novica pa je, da je zdaj kralja trdna volja (kar je pred minister Kavour zmiraj odbijal) poročiti se z zalo hčerjo nekega tamborja, v katero je ves zaljubljen in jo je za to v stan grofinje z imenom grofinja Mirafiori (čarobna cvetlica) povzdignil; se vé, da taki zakon s preprosto tamborjevo hčerko more biti le na tako imenovano „levo roko.“ Pritikuje se tej novici tudi to, da se je kralj udal željam njenim, naj se kadar bo mogoče, odpové kraljevi kroni. — Garibaldi je čedalje trdnejši, pa ostane na svojem otoku Kapreri. — Milodari za sv. Očeta dosihmal po katoliških deželah nabrani in „Petrovi venarji“ imenovani znašajo dozdej 30 milijonov in 645.000 frankov brez tega, kar spada še v loterijo, v ta namen napravljeno. — Državni dohodki na Angleškem presegajo za letošnje leto stroške za toliko, da se bojo davki znižali za več kot 30 milijonov gold. — Grki bojo vendar le kralja dobili; mlajši sin kralja danskega se bo vsedel na prestol grški; že se je iz Atinj podala deputacija, ki gré v Kodanj (Kopenhagen) na Dansko, da mlademu kraljeviču Kristijanuu Vilhelmu ponudi žeslo in krono grško.

Listnica vredništva. Gosp. A. Pl. v B: Činkvantin ali nizka koroza bi najbolje utegnili dobiti v Vipavi ali v Gorici po kmetijski družbi; dozorí kakih 14 dni pred kakor navadna, sadí se pa, ko se ni več mraza bati, saj konec maja. — Gosp. J. Š. v G: Že so se začeli natisovati slovenski formulari sodniški; brž ko bojo natisnjeni, prejmite od vsacega en iztis na ogled itd. — Gosp. And. M. v C: Ne zamerite, da dopisa Vašega nismo natisnili; le nova cestna postava more pomagati. — Gosp. L. T. v Z: Je zeló malo važna stvar!

Kursi na Dunaji 21. aprila.

5 % metaliki 75 fl. 50 kr. Ažijo srebra 12 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 81 fl. 15 kr. Cekini 5 fl. 43 kr.